

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **JUDr. L. T., bytom K.**, proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, ul. Nová č. 13**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/8938-46675/2008/999541-r zo dňa 04. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04. marca 2009, č. k. 7S/60/2008 – 21 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/223/8938-46675/2008/999541-r zo dňa 04. júna 2008. Týmto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/231/24673/08/Ber zo dňa 09. apríla 2007, ktorým správca dane nevyhovel žiadosti žalobcu na vrátenie preplatku dane z príjmov fyzických osôb za rok 2007 v sume 13.209,- Sk z dôvodu, že uvedený preplatok v sume 13.209,- Sk správca dane použil na úhradu preddavku na daň za obdobie I. štvrťroka 2008.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 244 ods. 1, 2, 3 OSP v spojení s § 247 a nasl. OSP), dospel k záveru, že žalovaný posúdil vec po právnej stránke súladne so zákonom, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a preto žaloba je nedôvodná. Pri svojom rozhodovaní prvostupňový súd vychádzal z obsahu správneho spisu a z ustanovení § 63 ods. 1, 2, 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o správe daní), z ustanovení § 2 písm. l/, § 34 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o dani z príjmov) pričom sa stotožnil s argumentáciou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj v stanovisku k žalobe. Uviedol, že v danom prípade bol zdaňovacím obdobím kalendárny rok 2007, v ktorom mali byť zaplatené preddavky za posledný štvrťrok predchádzajúceho zdaňovacieho obdobia, vychádzajúc z daňovej povinnosti určenej z dane z príjmu za rok 2005, t. j. od 01.01.2007 do 31.03.2007 a za tri štvrťroky roka 2007. Iba tieto bolo možné započítať pri určení daňovej povinnosti za predmetné zdaňovacie obdobie. Preddavkové obdobie sa však skončilo až 31.03.2008, t. j. uplynutím prvého štvrťroka roku 2008 za ktorý bol žalobca povinný zaplatiť preddavok určený z daňovej povinnosti, ktorú mal v roku 2006. Za obdobie od 01.01.2007 do 31.03.2008 mal žalobca uhradiť preddavok určený na základe daňovej povinnosti za rok 2005 v sume 18.450,- Sk splatný 02.04.2007, ktorého výška sporná nebola. Za rok 2006 mu vznikol daňový preplatok v sume 47.131,- Sk z ktorému mu bola odpočítaná suma 18.450,- Sk, keďže uvedený preplatok nezaplatil v lehote

splatnosti za posledné preddavkové obdobie za rok 2006. Rozdiel na preplatku v sume 28.681,- Sk bol žalobcovi započítaný ako úhrada preddavku na daň za zdaňovacie obdobie roku 2007, vychádzajúc z dane určenej za rok 2006, ktorý bol zaplatený 02.04.2007. Ďalší preddavok bol zaplatený 28.12.2007 v určenej sume 9.464,- Sk, takže za zdaňovacie obdobie roku 2007 žalobca zaplatil spolu 38.145,- Sk ako preddavok na daň. Podľa vyúčtovania dane za rok 2007 mal žalobca zaplatiť preddavky v celkovej sume 60.231,- Sk, pozostávajúcej z preddavku za obdobie od 01.01.2007 do 31.03.2007 určeného v roku 2006 z daňovej povinnosti za rok 2005 v sume 18.450,- Sk a trikrát preddavku určeného pre rok 2007 z daňovej povinnosti za rok 2007 v sume 13.937,-Sk, ktorý bol splatný k 30.06.2007, 30.09.2007 a 31.12.2007. Ďalej krajský súd uviedol, že v konaní mal za preukázané, že za rok 2007 žalobca zaplatil na preddavkoch celkom sumu 56.595,- Sk. V uvedenom zdaňovacom období mu vznikla daňová povinnosť vo výške 43.444,- Sk a preplatok na dani v sume 13.209,- Sk. Keďže preplatok za I. štvrťrok roku 2008 určený pre preddavkové obdobie roku 2007 vychádzajúc z určenej daňovej povinnosti za rok 2006 v sume 13.937,- Sk žalobca v určenej lehote splatnosti, t. j. do 31.03.2008 nezaplatil, žalovaný tento preplatok v sume 13.209,- Sk použil na úhradu splatného preddavku na daň za obdobie I. štvrťroka 2008. Ďalej uviedol, že aj v prípade, keby žalobca preddavok na daň za posledný štvrťrok preddavkového obdobia posledného štvrťroka určeného z daňovej povinnosti za rok 2006 nezaplatil v lehote splatnosti, nebolo by možné tento započítať ako uhradený preddavok za zdaňovacie obdobie roku 2007, ale tento by bol premietnutý ako preddavok, ktorý bol zaplatený v zdaňovacom období 2008 pri vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie roka 2008. Krajský súd sa stotožnil aj s názorom žalovaného, pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa skutočnosti, že na základe daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2007 nevznikla žalobcovi povinnosť platenia preddavkov na nasledujúce obdobie, t. j. od 01.04.2008 do 31.03.2009 v tom zmysle, že táto skutočnosť nemá vplyv na povinnosť hradenia preddavkov v preddavkovom období trvajúcim do 31.03.2008 a úhrada preddavku splatného do 31.03.2008 by sa premietla rovnako pri určení daňovej povinnosti za uvedené zdaňovacie obdobie roku 2008. Preto správca dane ako aj žalovaný pri posudzovaní žiadosti žalobcu o vrátenie preddavku na daň za zdaňovacie obdobie roku 2007 postupovali v súlade s platnou právnou úpravou.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal pre jeho neúspech v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, zotrúvajúc na svojich námietkach uvedených v žalobe, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal krajskému súdu, že sa stotožnil s postupom žalovaného v daňovom konaní a s jeho stanoviskom. Namietal predovšetkým, že prvostupňový súd mal v zmysle § 241 OSP preskúmať iba zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a nie dôvody žalovaného uvedené vo vyjadrení žalovaného k žalobe, ktoré žalovaný predložil súdu až dňa 13.11.2008 a ktoré neuviedol v napadnutom rozhodnutí a ktoré sú odlišné od dôvodov uvedených v rozhodnutí žalovaného, no napriek tomu súd vo svojom rozhodnutí z nich vychádzal. Poukazoval na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 2 zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov a uviedol, že za zdaňovacie obdobie roka 2007 zaplatil preddavky na daň za toto zdaňovacie obdobie v sume 56.595,-Sk, pričom podľa daňového priznania mu za toto obdobie vznikla povinnosť zaplatiť daň z príjmov v sume 43.444,-Sk, z čoho vyplýva, že za zdaňovacie obdobie roka 2007 mu vznikol preplatok na dani z príjmov v sume 13.209,- Sk. Ďalej poukazoval na ustanovenie § 63 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, podľa ktorých správca dane nemohol použiť preplatok na úhradu splatného preddavku na daň, ani na úhradu prípadného daňového nedoplatku a ani na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na inej dani, cle a iných platbách, pretože žalobcovi nedoplatok do dnešného dňa nevznikol. Žalobca tvrdil, že dôkazom toho je skutočnosť, že správca dane do dnešného dňa nedoplatok nevykázal a ani ho nevyzval na úhradu nedoplatku. Ďalej poukázal na to, že žalobcovi nevznikla povinnosť platiť preddavky za zdaňovacie obdobie roka 2008, správca dane nemal inú zákonnú možnosť na zadržanie preplatku, ktorý žalobcovi vznikol za zdaňovacie obdobie roka 2007 a preto mu mal tento preplatok vrátiť. Žalobca ďalej namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, považuje ho za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a tiež tvrdil, že zistený skutkový stav je nedostačujúci na posúdenie veci a preto mal súd napadnuté rozhodnutie v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ OSP zrušiť a vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že na úhradu dane za rok 2007 mal zaplatiť preddavky v celkovej sume 60.231,-Sk, pozostávajúcej z preddavku za obdobie od 01.01.2007 do 31.03.2007 určeného v roku 2006 z daňovej povinnosti za rok 2005 v sume 18.450,- Sk a trikrát z preddavku určeného pre rok 2007 z daňovej povinnosti za rok 2006 v sume 13.937,- Sk, ktorý bol splatný k 30.06., 30.09. a k 31.03.2007. Podľa názoru žalobcu mohli byť započítané iba preddavky na daň za preddavkové obdobie roka 2007 od 03.04.2007 do 31.03.2008 v sume 56.620,- Sk, t. j. 4 x 14.155,- Sk. Výška týchto preddavkov vychádza

z daňového priznania žalobcu za zdaňovacie obdobie roka 2006. Žalobca tvrdil, že obdobie od 03.04.2007 do 31.03.2007 je preddavkové obdobie za rok 2007 a tieto preddavky musia byť zúčtované v daňovom priznaní za rok 2007 (§ 34 ods. 1, 2 zákona o dani z príjmov). Ďalej namietal, že nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že za obdobie od 01.01.2007 do 31.03.2007 mal uhradiť preddavok určený na základe daňovej povinnosti za rok 2005 v sume 18.450,- Sk splatný 02.04.2007 v sume 18.450,- Sk, pričom súd prvého stupňa uviedol, že táto výška sporná nebola. V tejto súvislosti uviedol, že nezaplatenie tohto preddavku sa prvýkrát objavilo až pred súdom prvého stupňa a žalovaný túto sumu uviedol až vo svojom vyjadrení k žalobe. Žalobcovi nie je zrejmé, odkiaľ potom súd prvého stupňa vyvodil povinnosť platenia tohto preddavku na daň v sume 18.450,- Sk, keďže súčasťou spisového materiálu nie je daňové priznanie za rok 2005 a jeho výška nebola uvádzaná ani v rozhodnutí správca dane, ani v rozhodnutí žalovaného, pričom zotrval na tvrdení, že mu nevznikla za predchádzajúce obdobie povinnosť oplatiť preddavok na daň v sume 18.450,- Sk ako $\frac{1}{4}$ daňovej povinnosti. Tvrdil, že správca dane ani žalovaný a ani súd prvého stupňa sa vo svojich rozhodnutiach nezaoberali daňovou povinnosťou žalobcu za rok 2005 a ani skutočnosťou, že žalobca v roku 2006 vykázal v daňovom priznaní preplatok na dani v sume 47.131,- Sk. Ďalej uviedol, že žalovaný predložil súdu zostavy účtovníctva zo dňa 21.04.2008, ktoré neboli nikým podpísané a boli vystavené až po vydaní rozhodnutia Daňového úradu Košice I č. 695/231/24673/08/Ber zo dňa 09.04.2008 a tvrdil, že takéto dôkazy súd prvého stupňa nemohol a nemal považovať za vierohodné a smerodajné pre rozhodnutie žalovaného. Tieto dôkazy považuje žalobca za umelo vytvorené, pričom sa s nimi oboznámil až v konaní na súde. Poukazoval aj na rozpory, keď súd prvého stupňa v rozsudku uviedol, že žalobca za rok 2007 zaplatil celkom na preddavkoch na daň 56.595,- Sk, naproti tomu žalovaný v napadnutom rozhodnutí zo dňa 04.06.2008 vyčíslil úhradu preddavkov na daň len v sume 38.145,- Sk a z predloženej zostavy účtovníctva zo dňa 21.04.2008 vyplýva, že žalobca na preddavkoch na daň uhradil sumu 54.308,- Sk, z ktorých rozporov vyplýva nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ďalej žalobca poukazoval na to, že z daňového priznania žalobcu za rok 2006 vyplýva, že mu vznikla povinnosť zaplatiť preddavky na daň za zdaňovacie obdobie roka 2007 v sume 56.620,- Sk (§ 34 ods. 1 zákona o dani z príjmov) a tieto preddavky na daň za bežné zdaňovacie obdobie zaplatil už dňa 02.04.2007 v sume 47.131,- Sk a dňa 28.12.2008 v sume 9.464,- Sk. Preto je tvrdenie žalovaného, že žalobca neuhradil preddavok na daň za obdobie od 01.01.2008 do 31.03.2008 nesprávne a zavádzajúce, keďže všetky preddavky zaplatil už dňa 28.12.2007, teda ešte jeden štvrtý rok pred jeho splatnosťou. Žalobca ďalej tvrdil, že podklady, ktoré správca dane

žalovanému predložil, nekorešponujú s údajmi v daňovom priznaní za rok 2007, pretože z daňovej povinnosti roka 2006 (56.620,- Sk) vyplynula žalobcovi povinnosť platiť preddavky na daň za rok 2007 v sume 4 x po 14.155,- Sk a nie ako žalovaný uvádza v zostave zo dňa 21.04.2008 v sume 4 x po 13.927,- Sk a správca dane ničím nepreukázal, že by bol žalobcovi predpísal na rok 2007 preddavky v sume 55.708,- Sk (4 x 13.927,- Sk). Tiež poukazoval na to, že štvrtá štvrtina preddavku na daň za rok 2007 je splatná do 31.03.2008 v sume 14.155,- Sk a nie v sume 13.927,- Sk ako uvádza správca dane a započítava sa za zdaňovacie obdobie roka 2007 a nie za zdaňovacie obdobie roka 2008, ako nesprávne uvádza v napadnutom rozsudku aj krajský súd. Správne orgány a ani súd prvého stupňa nemôžu na jednej strane uznať za zdaňovacie obdobie roka 2007 žalobcovi preplatok na dani a na druhej strane súčasne tvrdiť, že žalobca mal nedoplatok na preddavkoch na dani za toto zdaňovacie obdobie. Ak uznávajú, čo je nesporné, že žalobca mal preplatok na dani vo výške 13.209,- Sk, tak tento mu mal byť v zmysle § 63 ods. 4 zákona o správe daní vrátený, pretože nedlhuje žalovanému za obdobie roka 2007 ani za predchádzajúce obdobia na preddavkoch na dani a ani na samotnej dani a ani na clách, prípadne iných platbách a ani mu nevynikla povinnosť platiť preddavky na daň za zdaňovacie obdobie roka 2008. Poukazoval na to, že do dnešného dňa nevykázal žalovaný žalobcovi nijaký nedoplatok. Uviedol, že keby mal nejaký nedoplatok na dani, bolo povinnosťou správcu dane ho vyzvať podľa §56a ods. 1 zákona o správe daní na jeho zaplatenie v náhradnej lehote, čo sa do dnešného dňa nestalo.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní uvádza totožné dôvody ako v žalobe, ku ktorej sa písomne vyjadrili dňa 14.11.2008. Uviedol, že dôvody žalobcu vychádzajú z nesprávneho výkladu ustanovenia § 34 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov upravujúceho platenie preddavkov a definíciu preddavkového obdobia u tejto dane, keď žalobca stotožňuje preddavkové obdobie so zdaňovacím obdobím definovaným v ustanovení § 2 písm. l/ zákona o dani z príjmov ako kalendárny rok.

Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že na základe daňovej povinnosti, ktorú žalobca vyčíslil v daňovom priznaní za rok 2006 (55.708,-Sk), bol povinný platiť v preddavkovom (nie zdaňovacom) období od 01.04.2007 do 31.03.2008 štvrtročné preddavky v sume 13.927,- Sk splatné 02.07.2007, 01.10.2007, 31.12.2007 a 31.03.2008.

Námietka žalobcu, že z daňovej povinnosti roka 2006 (56.620,- Sk) vyplynula žalobcovi povinnosť platiť preddavky na daň za rok 2007 v sume 4 x po 14.155,- Sk je neopodstatnená. Pre výpočet preddavkov na rok 2007 sa od základu odpočítava výška nezdaniteľnej časti základu dane na daňovníka určená pre rok 2007, ktorá bola 95.616,- Sk. V tomto prípade základ dane činil 388.820,- Sk mínus 95.616,- Sk, čo činí 293.204,- Sk a daň 55.708,- Sk. Žalobca síce uhradil preddavky započítané na zdaňovacie obdobie roka 2007 (splatné dňa 02.07., 01.10. a 31.12.2007) avšak správca dane evidoval k 31.03.2008 neuhradený preddavok za preddavkové obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008 splatný 31.03.2008 vo výške 13.927,- Sk, ktorý sa ani nemohol započítať do daňového priznania za rok 2007. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobcovi vznikol na základe údajov vykázaných v daňovom priznaní za rok 2007, ktoré správca dane akceptoval preplatok vo výške 13.209,- Sk o ktorého vrátenie v rámci predmetného konania požiadal. Keďže preddavok na preddavkové obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008 splatný dňa 31.03.2008 vo výške 13.927,- Sk nebol uhradený v lehote splatnosti, stal sa daňovým nedoplatkom. Správca dane v súlade s ustanovením § 63 ods. 2 a 4 zákona o správe daní tento preplatok použil na úhradu časti nedoplatku na preddavku dane. O použití preplatku na nedoplatok bol žalobca informovaný formou rozhodnutia. Ustanovenie § 63 ods. 4 zákona o správe daní, nepodmieňuje použitie preplatku podľa ods. 2 a 3 citovaného ustanovenia výzvou daňovému subjektu na úhradu daňového nedoplatku, ale práve podmieňuje vrátenie preplatku daňovému subjektu len v prípadoch vylúčenia aplikácie ust. § 63 ods. 2 a 3 zákona o správe daní, čo nie je prípad žalobcu. Ďalej poukázal na to, že vo vyjadrení k žalobe vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol obsahom rozhodnutí správcu dane ako aj žalovaného a reagoval len na námietky žalobcu, o ktoré bola rozšírená žaloba oproti skutočnostiam, ktoré boli obsahom odvolania proti rozhodnutiu správcu dane a s ktorými sa žalovaný nemohol v rámci odvolania zaoberať. Žalovaný tiež uviedol, že akceptuje údaje v daňovom priznaní žalobcu za rok 2007, v ktorom uviedol zaplatený preddavok na daň podľa § 34 zákona o dani z príjmov vo výške 56.595,- Sk. Jeho úmyslom bolo poukázať na to, že nie je možné stotožňovať zdaňovacie obdobie roka 2007, za ktoré podal žalobca daňové priznanie, do ktorého je možné zahrnúť preddavky zaplatené v zdaňovacom období roka 2007, t. j. od 01.04.2007 do 31.12.2007 (preddavok určený v roku 2006, splatný 02.04.2007, preddavky určené v roku 2007 splatné do 31.12.2007). Do tejto sumy však nie je možné zahrnúť preddavok na preddavkové obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008, splatný dňa 31.03.2008. Z uvedeného vyplýva, že žalobca preddavok na preddavkové obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008 vo výške 13.927,- Sk splatný 31.03.2008 neuhradil v lehote splatnosti. Preto správca dane v súlade s ust. § 63 ods. 2 a 4

zákona o správe daní preúčtoval preplatok dane z príjmov fyzických osôb vykázaný žalobcom v daňovom priznaní za rok 2007 v sume 13.209,- Sk na čiastočnú úhradu preddavku splatného do 31.03.2008 vo výške 13.927,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/223/8938-46675/2008/999541-r zo dňa 04. júna 2008, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane Daňového úradu Košice I č. 695/231/24673/08/Ber zo dňa 09. apríla 2007, ktorým správca dane nevyhovel žiadosti žalobcu na vrátenie preplatku dane z príjmov fyzických osôb za rok 2007 v sume 13.209,-Sk.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia (ďalej len „zákon o správe daní“) daňový preplatok (ďalej len „preplatok“) je suma platby, ktorý prevyšuje splatnú daň.

Podľa § 63 ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, preplatok sa použije na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu prípadného daňového nedoplatku. O prevedení preplatku na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu daňového nedoplatku sa daňový dlžník vyrozumie. Za deň úhrady tohto daňového nedoplatku sa považuje deň, ktorý nasleduje po dni vzniku preplatku.

Podľa § 63 ods. 3 zákona o správe daní v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, preplatky daňového subjektu na jednotlivých druhoch daní, cla a iných platieb možno použiť na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na inej dani, cle a iných platbách. O tom musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt.

Podľa § 63 ods. 4 zákona o správe daní v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok použije na úhradu inej dane alebo ho vráti, ak je väčší ako 100,- Sk. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie, preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitného zákona, najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku preplatku. Ak sa žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, správca dane rozhodnutie nevydáva. Preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o jeho vrátenie bola podaná po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane (§ 45). Žiadosť o vrátenie preplatku alebo o jeho preúčtovanie nepodlieha správnym poplatkom.

Podľa § 2 písm. l/ zákona č. 595/2003 Z. z. daní z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), na účely tohto zákona sa rozumie zdaňovacím obdobím kalendárny rok, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o dani z príjmov v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, preddavky na daň v priebehu preddavkového obdobia platí daňovník, ktorého posledná známa daňová povinnosť presiahla 50.000,- Sk, pričom preddavkové obdobie je obdobie od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania za predchádzajúce zdaňovacie obdobie do posledného dňa lehoty na podanie daňového priznania v nasledujúcom zdaňovacom období. Po skončení zdaňovacieho obdobia sa preddavky na daň zaplatené na toto zdaňovacie obdobie započítajú na úhradu dane za toto zdaňovacie obdobie.

Podľa § 34 ods. 2 zákona o dani z príjmov v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, daňovník, ktorého posledná známa daňová povinnosť presiahla 50.000,- Sk a nepresiahla 500.000,- Sk, platí štvrtročné preddavky na daň na bežné zdaňovacie obdobie, a to vo výške $\frac{1}{4}$ poslednej známej daňovej povinnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Štvrtročné preddavky na daň sú splatné do konca každého kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 34 ods. 5 zákona o dani z príjmov v znení účinnom v čase rozhodnom pre vydanie rozhodnutia, poslednou známou daňovou povinnosťou na výpočet preddavkov v preddavkovom období podľa odseku 1 je daň vypočítaná zo základu dane uvedeného v poslednom daňovom priznaní, zníženého o nezdaniteľnú časť základu dane podľa § 11 ods. 2 písm. a/ platnú v zdaňovacom období, na ktoré sú platené preddavky na daň pri použití sadzby dane podľa § 15 platnej v zdaňovacom období, na ktoré sú platené preddavky na daň, znížená o zápočet dane zaplatenej v zahraničí, o daňový bonus a o daň vybranú podľa § 43, odpočítanú ako preddavok na daň. Pri zmene poslednej známej daňovej povinnosti z podaného daňového priznania v bežnom zdaňovacom období k začiatku preddavkového obdobia podľa odseku 1 sa preddavky na daň splatné do začiatku tohto preddavkového obdobia nemenia, pričom ak preddavky na daň zaplatené do tejto zmeny sú vyššie ako preddavky vypočítané z podaného daňového priznania, suma preddavkov z poslednej známej daňovej povinnosti prevyšujúcej sumu preddavkov vypočítanú z podaného daňového priznania sa započíta na úhradu ďalších preddavkov na daň platených po tejto zmene alebo sa na základe žiadosti daňovníkovi vráti.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení ako aj z obsahu administratívneho i súdneho spisu možno sa stotožniť s právnym názorom žalovaného i krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že zo strany žalovaného ani zo strany správcu dane nedošlo k porušeniu vyššie citovaných ustanovení. Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalobcovi nevznikol nárok na vrátenie preplatku dane z príjmov fyzických osôb za rok 2007 v sume 13.209,- Sk z dôvodu, že správca dane tento preplatok použil na úhradu preddavku na daň z príjmov so splatnosťou do 31.03.2008 v sume 13.927,- Sk, ktorý nebol uhradený v lehote splatnosti.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalobca podal dňa 19.03.2007 daňové priznanie za rok 2006, v ktorom uviedol základ dane v sume 388.820,- Sk. V súlade s ust. § 34 ods. 4 zákona o dani z príjmov, sa od základu dane odpočíta nezdaniteľná časť základu dane v zmysle § 11 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z príjmov, ktorá pre rok 2006 činila sumu 95.616,- Sk (nie 90.816,- Sk ako uviedol žalobca v daňovom priznaní), t. j. 388.820,- Sk mínus 95.616,- Sk = 293.204,- Sk, potom z tejto sumy daň vo výške 19% predstavuje sumu 55.708,- Sk. S poukazom na ust. § 34 ods. 2 zákona o dani z príjmov, bol žalobca povinný platiť preddavky na daň, a to 4 x po 13.927,- Sk t. j. v lehotách splatnosti do 30.06.2007, do 30.09.2007, do 31.12.2007 a do 31.03.2008.

Ďalej mal z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalobca podal dňa 19.03.2008 daňové priznania za rok 2007, v ktorom uviedol preplatok vo výške 13.209,- Sk.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu ako aj žalovaného, je nutné si predovšetkým uvedomiť rozdiel medzi **zdaňovacím obdobím**, ktoré v zmysle § 2 písm. l/ zákona o dani z príjmov predstavuje obdobie jedného kalendárneho roka, teda obdobie od 01.01. daného roka do 31.12. toho istého roka a **preddavkovým obdobím**, ktoré v zmysle § 34 ods. 1 zákona o dani z príjmov predstavuje obdobie od 01.04. daného roka do 31.03. nasledujúceho roka, čo v danom prípade predstavovalo obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008. Do daňového priznania za určitý rok je možné však zahŕňať len daňové preddavky zaplatené v zdaňovacom období, v konkrétnom prípade v roku 2007 t. j. preddavok určený v roku 2006 zo zdaňovacieho obdobia roka 2005, splatný 02.04.2007 a preddavky určené v roku 2007 zo zdaňovacieho obdobia roka 2006 splatné do 31.12.2007. Do tejto sumy nie je možné zahrnúť preddavok na preddavkové obdobie od 01.04.2007 do 31.03.2008 splatný dňa 31.03.2008. V danom prípade žalobca preddavok na uvedené preddavkové obdobie splatný vo výške 13.927,- Sk neuhradil v lehote splatnosti, preto správca dane správne s poukazom na ustanovenia § 63 ods. 4 zákona o správe daní, preplatok vykázaný žalobcom v daňovom priznaní za rok 2007 v sume 13.209,- Sk použil na čiastočnú úhradu preddavku splatného dňa 31.03. 2008.

Okrem toho v preskúmvanej veci nebolo možné ponechať bez povšimnutia, že žaloba žalobcu neobsahuje žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť nezákonnosť

rozhodnutia žalovaného. Žalobca v súdnom konaní v zákonnej lehote na podanie žaloby neuviedol nijaké skutočnosti a dôkazy, s ktorými by sa nebol podrobne vypořiadal žalovaný vo svojom rozhodnutí. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci daňové orgány skutkový stav veci zistili v dostatočnom rozsahu a zo svojich zistení vyvodili správny právny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková